

ZO SÉRIE ZAKÁZANÁ VÁŠEŇ

VÁŠEŇ *v troch* OČIACH

Od autorky bestsellerov *Môj temný Romeo* a *Moja temná túžba*

L. J. SHEN

metafora

VÁŠEŇ
v tvojich
OČIACH

L. J. SHEN

L. J. SHEN
VÁŠEŇ V TVOJICH OČIACH

Vydala GRADA Slovakia s.r.o. pod značkou Metafora
Moskovská 29, 811 08 Bratislava 1
www.grada.sk
Tel.: +421 2 556 451 89
ako svoju 469. publikáciu.

Titul *Handsome Devil*, vydaný vydavateľstvom Bloom Books v roku 2025,
preložila do slovenčiny Marta Maňáková.
Jazyková redakcia Anetta Letková
Obálka, grafická úprava a sadzba Zuzana Ondrovičová
Zodpovedný redaktor Andrej Purkart

Vydanie 1., 2026
Počet strán 400
Tlač Finidr s.r.o.

Copyright © 2025. HANDSOME DEVIL by L.J. Shen
The moral rights of the author have been asserted.

Slovak edition © GRADA Slovakia s.r.o., 2026
Translation © Marta Maňáková, 2026
Cover illustration © magnific.com

Upozornenie pre čitateľov a používateľov tejto knihy

*Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto tlačenej či elektronickej knihy nesmie byť reprodukováná a šírená v papierovej, elektronickej či inej podobe bez predchádzajúceho písomného súhlasu nakladateľa. Neoprávnené použitie tejto knihy bude **restne stíhané**. Automatizovaná analýza textov alebo dát v zmysle čl. 4 smernice 2019/790/EU a používanie tejto knihy na tréningovanie AI sú **bez súhlasu nositeľa práv zakázané**.*

ISBN 978-80-8305-462-2 (ePub)
ISBN 978-80-8305-461-5 (pdf)
ISBN 978-80-8305-460-8 (print)

AUTORKINA POZNÁMKA

Toto je samostatný príbeh so silnou mafiánskou tematikou o tom, ako sa z nepriateľov stávajú milenci, aj o vynútených manželstvách. Ide o výrazne temnejší román ako v prípade ostatných príbehov zo série. Prosím, prečítajte si pred čítaním varovania o spúšťačoch tráum.

*Na milujúcu pamiatku doktorky Marie Amalie Abreu Maceo
de Perez a každej ženy, ktorá kedy rozbila sklený strop.
Jeho črepy namaľovali krásne bojové jazvy.*

*Dievčatám, ktoré sa vždy chceli spriatelíť
s príšerami pod svojimi posteľami.
Vyzerá to tak, že je možné sa do nich aj zamilovať.*

„Ako dlho trvá navždy?
Niekedy len sekundu.“

– Linda Woolverton,
scenáristka filmu
Alica v krajine zázrakov

„Príliš som milovala hviezdy na to,
aby som sa bála noci.“

– Sarah Williams

ZOZNAM SKLADIEB

- „Handsome Devil“ – The Smiths
- „The Enemy“ – Dirty Pretty Things
- „Search and Destroy“ – The Stooges
- „Fuck You“ – Lilly Allen
- „What is Love?“ – TWICE
- „Turn Back Time“ – Aqua
- „I Luv U“ – Dizzee Rascal
- „Kids“ – Robbie Williams feat. Kylie Minoque
- „I Never Loved You Anyway“ – The Corrs
- „Hell In a Bucket“ – Grateful Dead
- „Scissors“ – Slipknot
- „Drama“ – Aespa
- „Plug in Baby“ – Muse
- „Die with a Smile“ – Lady Gaga & Bruno Mars

UPOZORNENIE NA SPÚŠŤAČE TRÁUM

Všetky.

(Nežartujem.)

Ak stále túžite po kompletnom zozname, navštívte webovú stránku:

<https://shor.by/LRhF>

PROLÓG

Odosielateľ: MUDr. Arjun Patel
(arjunpatel@stjohnsmedical.com)

Príjemca: Tate Blackthorn
(neodpovedananevyziadaneemaily@GSproperties.com)

Tate,

hoci chápem, že máte nabitý program, trvám na tom, aby ste ma v nasledujúcich týždňoch navštívili.

Moja sekretárka je informovaná o tom, že Vás má uprednostniť. Nie ste zdravý. Opakujem, NIE STE ZDRAVÝ.

Máte viacero zdravotných problémov, ktoré treba bezodkladne riešiť.

Viem, že uprednostňujete osobný kontakt, ale ak je to otázka časovej tiesne, veľmi rád Vám dohodnem stretnutie prostredníctvom Vašej osobnej asistentky.

Netrpezlivo očakávam Vašu odpoveď.

S úctou
MUDr. Arjun Patel

1. KAPITOLA

TATE

RÍMSKE KÚPELE V BATHE

Vskutku som nemal v pláne kontaminovať vody dvetisícročných kúpeľov, ale život je plný prekvapení.

„Možno práve teraz nastal ten správny čas prestať sa hádzať, pán Boyle,“ navrhol som s kamenným výrazom na tvári hlasom tlmeným morovou maskou.

Cez vypchatý kožený zobák sa mi nedýchalo najlepšie, ale rímske kúpele v Bathe boli zamorené bezpečnostnými kamerami, a hoci mám výraznú alergiu na ľudí, mal som pocit, že ešte väčší odpor by som prechovával k väzenskej strave.

Navyše, z dôveryhodných zdrojov sa ku mne donieslo, že Boyle nie je veľkým fanúšikom vrán.

Vždy som oceňoval štipku hitchcockovskej estetiky.

Boyle sa prestal v plytkej vode metať, presne ako som ho požiadal, ale až potom, ako udel hlavou do hrany schodiska vedúceho do kúpeľa a rozrazil si čelo. Zvuk praskajúcej kosti hlasno zaznel v prázdnom priestore. Rozšírili sa mi nozdry od podráždenia.

Nenávidel som nešikovnosť.

Nadovšetko som nenávidel bordel.

V zelenkastej vode sa začala šíriť šarlátová škvrna, viditeľná dokonca aj v nočnej temnote. Zafal som zuby, dvakrát som si poklepal dlaňou po pravom stehne, potom šesťkrát a potom ešte dva razy.

Neznášal som, keď veci nešli podľa plánu. A toto v pláne rozhodne nebolo. Nemal krvácať. Jeho mŕtvola mala byť nepoškvrnená a bez zranení.

Toto nemáš v pláne.

Toto nemáš v pláne.

Toto nemáš v pláne.

„Plány sa menia,“ vyslovil som nahlas s autoritatívnym podtónom.

Vyslobodil som si prsty, zakvačené v jeho zakrvavených vlasoch, a pozoroval, ako sa jeho popolavosivé nahé telo vznáša dolu tvárou v kvádri plnom vody. Uplynula minúta a potom ďalšie tri. Keďže Boyle nebol nijaký akvaman, očividne bolo po ňom.

Chvíľu som zvažoval, že ho nechám v bazéne obkolesenom rímskym stĺporadím. Vyzeralo by to ako nehoda. Podnapitý bývalý kriminálnik, ktorý si odskočil neskoro v noci do kúpeľov mimo otváracích hodín. Uderel sa do hlavy a utopil sa.

Lenže to som nemohol dopustiť. Nechcel som.

Musel som dodržať rituálny postup. Vystrojiť ceremóniu.

Dva, šesť, dva.

Dva, šesť, dva.

Dva, šesť, dva.

S dlhým vyčerpaným povzdychom som vkročil do vody, aby som odtiaľ vytiahol svoju korisť. Nad mojimi koženými členkovými čizmami značky Tom Ford sa zatvorila hladina a zmáčal som si aj nohavice značky Brioni. Hustý opar nad teplou vodou z prameňa zahalil jeho telo a ja som musel vyloviť z vrečka kabáta telefón, aby som si naňho posvietil.

Skontroloval som správy, ale nijaké neprišli. Dokonca ani od mojej osobnej asistentky Gie, ktorej som pred polhodinou volal kvôli jednému chýbajúcemu dokumentu.

S ňou si to vyriešim neskôr.

Tichý šum vody, sčerenej mojimi krokmi, prehlušil pravidelný a pomalý tlkot môjho srdca.

Boylovo telo sa vznášalo smerom do kúta bazéna so schodiskom. Rukou v rukavici som ho schytil za vlasy a vytiahol ho na vápencovú dlažbu na okraji bazéna. Špičkou topánky som ho prevrátil na chrbát. Ohlušil ma mľaskavý zvuk mokrého tela na dlaždiciach. Modrastú tvár mal celú flakatú a lebku zdeformovanú a mierne preliačenú od nárazu. Jeho pery nadobudli hnedastú farbu.

Nedokážeš ani zabiť bez toho, aby si narobil okolo seba bordel, ozval sa

mi v hlave Andrinov posmešný hlas. *Musíš z toho vyrobiť takýto cirkus, však, chlapče?*

Potriasol som hlavou, aby som sa toho hlasu zbavil. Bola to moja prvá vražda. Opakovanie je matka múdrosti a ešte mi zostávali aspoň dvaja ľudia, na ktorých som si mohol svoje zručnosti zdokonaľovať.

Pred piatimi rokmi totiž Darrah Boyle so svojimi dvoma kumpánmi zavraždil vo väzení môjho otca pre nejakú stávku. Pre kartovú hru. Pre zbytočnú a bezvýznamnú ťaľafatku.

Môj otec bol mocný muž. Typ človeka, ktorý neskončí vo väzení pre čokoľvek menej závažné, ako je vražda.

Zhodou okolností naozaj niekoho zabil. *Náhodou.*

No na tom, čo mu spravil Boyle, nič náhodné nebolo.

Zaplatiť za to životom bolo jediným logickým záverom. Oko za oko, zub za zub a tak ďalej.

Vždy som balansoval na tenkej hranici medzi podnikateľským svetom a podsvetím.

Dnes večer som tú hranicu prekročil. Dopekla, priam som cez ňu prefrčal šprintom a zastavil sa až na druhom kontinente.

Aby som vystopoval Boyla a jeho kumpánov, musel som sa spriahnuť s neslávne známou newyorskou Camorrou.

Rodina Ferranteovcov, ktorá stála na čele talianskej mafie v New Yorku, symbolizovala mnoho vecí, ale rozhodne nepatrila medzi vážené rody miestnej smotánky.

„Dalo by sa povedať, že si ma pripravil o panictvo.“ Siahol som si do vnútorného vrečka dvojradového kabáta a vytiahol odtiaľ vetvičku trnky. Položil som ju Boylovi na chladné fialové pery. Nezvyčajne výrečný detail. Trnka, *blackthorn*.

Ako moje priezvisko.

Chcel som, aby sa jeho priatelia dozvedeli, že si idem aj po nich.

Chcel som, aby utekali, ukrývali sa, žobronili o život, vyjednávali.

Vždy bolo oveľa zábavnejšie mieriť na pohybujúci sa cieľ ako na kačicu, ktorá sedí v hniezde na vajciach.

„Bolo mi potešením. Ďakujem za vašu spoluúčasť.“ Vystrel som chrbát a vtýčil sa nad ním. Boylovi začal vytekať z úst tenký pramienok krvi. Oči mal vytreštené a plné hrôzy.

Čoskoro sa to tu bude hemžiť fízľami, novinármi a zvedavými divákmi. Čoskoro vyjdú články, televízni moderátori budú roniť slzy a začne sa šíriť panika v celom národe.

Čoskoro, ale ešte nie.

Noc bola mojou starou priateľkou, vždy pripravená zahaliť ma, zatiaľ čo som sa venoval svojim nekalým záležitostiam.

Nepozorovane som vykĺzol z kúpeľov do zimného večera a nasadol do nevystopovateľného Alfa Romeo, za ktoré som zaplatil v hotovosti. Pozrel som sa na svoje vreckové hodinky, tristoročné rodinné dedičstvo.

Mal som náskok dvadsať minút oproti limitu, ktorý som si sám stanovil. Uškrnul som sa. Dochvilnosť ma hriala na duši.

Vyrazil som nazad do Londýna a po ceste som si popiskoval veselú melódiu.

* * *

Na stanici King's Cross som počas chôdze hodil kľúče od auta do odpadkového koša a nasadol do vlastného čakajúceho auta s mojím londýnskym šoférom Thierryom.

„Kde je slečna Bennetová?“ opýtal som sa, keď som sa oprel o ope-radlo zadného sedadla svojho Range Rovera SV Carmel a začal si sťahovať kožené rukavice z jedného prsta po druhom. Masku som už predtým po ceste zahodil do pšeničného poľa.

Thierry sa zamračil na hodinky na svojom zápästí a strelil očami do spätného zrkadla. Stretli sa nám pohľady.

„Je jedna hodina ráno, pane,“ poznamenal s francúzskym prízvukom.

„Pýtal som sa, koľko je hodín?“ pomykal som obočím s posmešným pobavením.

„Nie.“ Odkiaľšal si a zaboril sa hlbšie do koženej sedačky. „Slečna Bennetová je, myslím, v Chelsea. Dnes má narodeniny.“

Naozaj?

„Je to jej prvý voľný večer od koncertu Taylor Swift v septembri,“ pokračoval ďalej Thierry žalostným tónom.

Ach, áno. Moja asistentka mala mentálne štrnásť a bola zarytou „Swiftie“, fanúšičkou Taylor Swift. Už len to samo osebe bolo dobrým dôvodom, prečo ju vyhodiť. „Kde v Chelsea?“

„Swan and the Wine.“

„Tak ideme.“

Thierry zovrel pery, aby mu z nich neuniklo zásadné *nie*. V odraze spätného zrkadla som naňho provokatívne vyvalil oči, nech sa mi len pokúsi odporovať. Niektorí ľudia sa vyhýbajú konfrontácii. Ja som ju aktívne vyhľadával.

„Myslím,“ ozval sa po chvíli. Jeho nežný tenor bol v smiešnom kontraste s jeho šesťdesiatimi rokmi a stodeväťdesiatimi centimetrami v obleku na mieru. „Ak smiem poznamenať, pane, mali by ste jej dopriať jeden voľný večer.“

„Nesmiete,“ zahriakol som ho sucho. „A teraz už šliapnite na plyn.“

O tridsať minút neskôr zaparkoval Thierry pred Swan and the Wine a vypol motor. Sťažka si povzdychol a zaboril si tvár do dlaní. Mal slečnu Bennettovú rád. Ako väčšina ľudí – z nejakého nepochopiteľného dôvodu.

Pomaly som sa obzrel cez zadné okno na trendový podnik. Georgiánska budova bola natretá nabordovo a na priečelí sa vynímal názov podniku veľkými zlatými písmenami na čiernom pozadí. Parapety a oblúky drevených dverí zdobili pestrofarebné kvety v kvetináčoch.

Cez veľké drevené okno som zazrel objekt svojej zlej nálady, ako sedí za stolom v kúte a na elegantných svetlomodrých tvídových šatách má prevesenú ružovú stuhu s nápisom *Oslávenkyňa*. Po jej boku sedel nejaký trtko, ktorý bol asi jej priateľ menom Ashley, futbalová hviezda Kieran Carmichael, jeden z mojich obchodných partnerov Row Casablanca a jeho sexy šibnutá manželka Cal. S dôrazom na šibnutú. Na svete neexistovalo dosť vlhčených obrúskov, ktoré by dokázali vyčistiť tie sračky, čo rozprávala.

Vedel som, že Cal a Gia sú priateľky. Kieran sa zas kamarátil s Rowom, asi preto ho pozvala.

Teoreticky som sa mohol uraziť, že nepozvala aj mňa. Napokon, Gia sa spoznala s Cal, Rowom aj Kieranom len vďaka mne. Nakoniec som sa však nezmohol na iný pocit než na úľavu. Ktorýkoľvek deň v týždni by som uprednostnil topenie írskych mafiánov v historických kúpeľoch pred predstieraním, že si narodeniny mojej asistentky zaslúžia oslavu.

Pri nich sedeli tri ženy, o ktorých som predpokladal, že to budú Giine londýnske kamarátky. Civel som na svoju asistentku, ako zakláňa hlavu a s rdečne sa smeje na niečom, čo jej rozpráva jej priateľ. Ten debil vôbec nepôsobil vtipne. Očividne mala veľmi nízko položenú latku.

Potriasla hlavou, hravo ho štuchla do hrude a potom zovrela v ruke koktail hlúpej kriklavej farby a decentne si odpila.

Vytiahol som telefón – ešte stále som mal mokré rukávy aj nohavice pri členkoch – a napísal som jej správu.

Tate: Slečna Bennettová, položil som vám otázku. Odpovedzte mi.

Mobil položený na stole sa rozsvietil a ožiaril jej tvár. Zamračila sa naň, zagúľala očami a otočila ho displejom nadol.

Ignorovala ma.

To bolo pre mňa oficiálnou pozvánkou na pokazenie jej večera.

Ďakujem, Gia. Potvrdzujem svoju účasť.

Jej priateľ vyskočil na rovné nohy a natiahol k nej ruku. Ona ju prijala. Obliekli si kabáty a s nápojmi v rukách vyšli z podniku. Vonku sa opreli o drevenú lavicu. Ashley pripálil dve cigarety a jednu jej podal.

Nevedel som, že fajčí.

To zistenie ma znepokojilo. Nie preto, lebo by mi na tom záležalo. Ak chcela urýchliť svoju smrť, veľmi ochotne ju budem sponzorovať štyrmi balíčkami cigariet denne. Svet bol aj tak nechutne preľudnený.

Nemal som však rád prekvapenia. A toto sa vymykalo hraniciam jej osobnosti.

Moja asistentka bola úhľadná a poriadna. Bystrá, pohotová a pannačne milá ľadová kráľovná. Nebolo ľahké definovať ju a napriek tomu bola absolútne predvídateľná.

Obliekala sa prakticky, líčila sa nenápadne a stravovala sa primerane. Kučeravé ebenovočierne vlasy nosila vždy úhľadne zopnuté buď vo vysokom drdole, alebo v hladkom vysokom chvoste. Rozprávala jemne, ale prísne – ako guvernanka. Vždy nosila v taške praktické veci, ktoré by nemal mať pri sebe nikto pod osemdesiat rokov – paracetamol, tyčinky do uší, perá, miniatúrne balenia orieškov, balzamy na pery, vreckovky, detské vlhčené utierky a pár čistých ponožiek.

Vlastne by sa mi momentálne tie ponožky aj celkom hodili.

Prstami som si znovu zabubnoval o stehno.